

[Finansministeren.]

Hvis man inddrager en så stor gruppe som fødevaregruppen, der ikke har været med under engrosomsen, i en almindelig omsætningsafgift. Problemet er derfor, hvordan man med denne afgift kan kombinere andre ting, således at den samlede virkning af det, man gennemfører, ikke kommer til at vende den tunge ende nedad, men måske hellere endda kommer til at vende den lette ende nedad. Opgaven i dag i forbindelse med gennemførelsen af merværdiafgiften er samtidig at gennemføre sådanne andre ting, at det resultat, der kommer ud af det, til syvende og sidst bliver en forbedring både med hensyn til skattebyrdens fordeling og med hensyn til det administrative, forhåbentlig en forenkling af beskattningen.

Jeg takker for de stort set positive udtalelser, der er faldet heroppefra, ved hvilke man har givet udtryk for, at man vil være med til en fortsat saglig behandling i udvalget. Jeg finder ikke nogen grund til at gå ind på en række af de detaljer, der har været nævnt. Det er også grunden til, at jeg ikke i min fremsættelse er gået dybere ind i den mere principielle redegørelse, hvad jeg forstår det ærede medlem hr. Henry Christensen havde ønsket. Jeg mener, at det, vi står over for nu, er at skulle gøre et stykke arbejde; vi skal ikke grave grøfterne dybere, men vinde frem til et sagligt samarbejde, for jeg tror, der er den almindelige indstilling, at vi nu skal se at komme igennem med lette.

Jeg har også noteret med interesse, at det ærede medlem hr. Henry Christensen i sin omtale af spørgsmålet om detailoms eller merværdiskat pointerede, at venstre ikke møder med nogen forhåndsindstilling til dette spørgsmål, men er parat til en saglig drøftelse. Det blev i den forbindelse sagt, at ministeren for længst burde have sat et arbejde i gang vedrørende den anden mulighed, detailomsen. Jeg kan dertil sige, at jeg har sat et sådant arbejde i gang; man er begyndt at se på det i finansministeriet. Men det er klart, at vi har simpelt hen ikke så mange embedsmænd, at vi kan sætte alt muligt i gang, og jeg tror også, at det ærede medlem hr. Henry Christensen vil give mig ret i, at der har været et så

stort arbejde for embedsmændene med de spørgsmål, der hidtil har været stillet fra udvalget, at de har haft nok at lave. Men de er altså her i sommer, naturligvis, gået i gang med også at kigge på detailomsen.

Om udgiftspolitikken kun det ene, at jeg ikke synes, det ærede medlem hr. Henry Christensen — og det gælder i øvrigt også partiet venstre som sådant — skulle blive ved med over for tinget og befolkningen at fremstille sig som den, der nu kommer med et krav om, at nu skal vi have planlægning af udgifterne og alt muligt andet. Det er jo noget, min ærede forgænger, det ærede medlem hr. Poul Hansen, (Kalundborg), for længst har sat i gang i finansministeriet, og enhver ved, at departementscheferne Erik Ib Schmidt og Kurt Hansen i det økonomiske sekretariat i hvert fald de sidste 3-4 år har arbejdet meget med disse problemer og stadig gør det.

Det har regeringens meget store interesse, og jeg har også selv flere gange givet udtryk for, at jeg vil gerne tage en drøftelse herom op. Jeg glæder mig til at komme i udvalget for at drøfte statens udgiftspolitik, for jeg er enig i og har givet udtryk for flere gange, at vi skal væk fra disse svingninger i statens udgifter, der ikke kan være rigtige. Men de kommer, fordi man ikke fører den rigtige økonomiske politik. Det så vi i 1963, da vi pludselig skulle dæmpe det hele ned, hvorefter vi fik den voldsomme stigning i 1964.

Dette er ikke rimeligt. Og det siger jeg ikke for at bebrejde oppositionen noget; det er, som jeg har sagt det så tit, et fælles ansvar, især når der er en mindretalsregering, for folketinget, at der bliver ført den rigtige økonomiske politik, og jeg er helt enig i, at det er uheldigt, at statens udgifter svinger så stærkt, som tilfældet er. Der må kunne findes en mere jævn linje, men det forudsætter på den anden side, at der er reel mulighed for at drøfte disse spørgsmål, hvad jeg dog håber der er med de udtalelser om udgiftspolitikken, der nu er faldet, særlig fra partiet venstre.

Det gælder naturligvis også udtalelserne fra de radikale, men det bemærkelsesværdige er jo, at partiet venstre nu bakkere så kraftigt op om denne linje. Jeg håber, at der så også virkelig bliver mulighed for, at vi kan drøfte tingene, ikke alene i store